

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ЯПОНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА

Ратифицирана със закон на Великото Народно събрание - ДВ, бр. 50 от 1991 г. Влязла в сила на 8.08.1991 г. Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 42 от 18.05.1993 г., попр., бр. 72 от 24.08.1993 г.
кн. 6/93 г., стр. 109
т. 7, р. 1, № 1

Република България и Япония, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойно данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху дохода, се споразумяха, както следва:

Член 1

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

1. Тази спогодба ще се прилага за следните данъци:

а) в Япония:

- (1) данък върху дохода;
- (2) корпоративния данък; и
- (3) местни данъци на населението (по-нататък наричани "японски данък");

б) в България:

- (1) данък върху общия доход;
- (2) данък върху печалбата (по-нататък наричани "български данък").

2. Спогодбата се прилага и за всички данъци от същия или подобен по естеството си вид, независимо дали са национални или местни, които са установени след датата на подписване на тази спогодба, в допълнение на или вместо посочените в ал. 1. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в данъчните им законодателства, в разумен срок след направените промени.

Член 3

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Япония", когато се употребява в географски смисъл, означава цялата територия на Япония, включително и териториалните води, върху която действа японското данъчно законодателство, и цялото пространство отвъд териториалните води, включително континенталния шелф и подпочвените богатства, над които Япония има юрисдикция в съответствие с международното право и върху които действа японското данъчно законодателство;

б) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията на България, включително териториалните води, върху която действа българското данъчно законодателство, и цялото пространство отвъд териториалните води, включително континенталния шелф и подземните богатства, над които България

има юрисдикция в съответствие със своето законодателство и международното право;

в) термините "договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Япония или България според контекста;

г) терминът "данък" означава български данък или японски данък според контекста;

д) терминът "лице" включва физическо лице, юридическо лице или всяка друга общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане (по-нататък наричани "юридическо лице"); терминът също така включва и общностите от лица;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие на местно лице на едната договаряща държава и предприятие на местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът или самолетът се използват само между места, разположени в другата договаряща държава; и

з) терминът "компетентен орган" означава:

1. в Япония - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

2. в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от едната договаряща държава всеки термин, който не е изрично определен, ако контекстът не изисква друго, има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата.

Член 4

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

а) за Япония - всяко лице, което съобразно японското законодателство подлежи на облагане в Япония поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище на управление или всеки друг критерий от подобен характер;

б) за България - всяко физическо лице, различно от местно лице на трета държава, което съобразно българското законодателство подлежи на облагане там, както и всяко лице, различно от физическо лице, което съобразно българското законодателство подлежи на облагане там заради мястото на седалището на управление или на регистрация, но терминът не включва лице, което подлежи на облагане в България по отношение на доходи само оттам.

2. Терминът "местно лице на трета държава", така както е използван в т. "б" на ал. 1, означава физическо лице, което се третира като местно лице на тази трета държава според законодателството на тази трета държава.

3. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава този случай ще се разреши в съответствие със следните правила:

а) то се счита местно лице на договарящата държава, с която неговите лични и икономически интереси са по-тесни (център на жизнените интереси);

б) ако договарящата държава, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса по взаимно споразумение.

4. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, е местно лице и на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на договаряща държава, в която е разположено седалището на главното му управление.

Член 5

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на стопанска дейност, посредством което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва:

а) място на управление;

б) филиал;

в) кантора;

г) фабрика;

д) цех; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни богатства.

3. Строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако работата продължава повече от 6 месеца.

4. Независимо от разпоредбите на предходните алинеи на този член терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения само с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запас от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запас от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработването им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място единствено с цел закупуването на стоки или събирането на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел извършване на всяка друга подобна дейност от подготвителен или помощен характер;

е) монтажен обект на предприятие на едната договаряща държава във връзка с продажбата или даването под наем на машини или оборудване от тази договаряща държава на другата договаряща държава;

ж) поддържането на определено място на стопанска дейност изключително с цел съчетаното упражняване на дейности, посочени в букви "а" - "е", при условие, че цялостната дейност на това определено място на стопанска дейност, произтичаща от такова съчетание, има помощен или подготвителен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, по отношение на когото се прилага ал. 6, действа за сметка на предприятие и има или обичайно упражнява в една от договарящите държави правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази договаряща държава по отношение на всяка дейност, която това лице предприема за предприятието, освен ако дейността на такова лице е ограничена до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място на стопанска дейност, няма да направят това определено място на стопанска дейност място на стопанска дейност съобразно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази договаряща държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с

независим статут, при условие, че такива лица работят в нормалните рамки на своята дейност.

7. Обстоятелството, че юридическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от юридическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава или което осъществява своята стопанска дейност в тази друга договаряща държава (независимо дали посредством мястото на стопанска дейност или не), само по себе си няма да дава основание което и да е от юридическите лица да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

1. Доход на местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, може да бъде облаган в тази друга договаряща държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава, в която се намира имуществото. Във всички случаи терминът включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, правата, по отношение на които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно недвижимото имущество, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания за разработване или за предоставяне на правото на разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доход, получен от пряко използване, отдаване под наем или от използване в каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доход от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доход от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази договаряща държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством разположено там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да бъдат облагани в другата договаряща държава, но само такава част от тях, която е относима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, във всяка от договарящите се държави към това място на стопанска дейност се причисляват печалбите, които то би получило, ако е отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанската дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени в тази договаряща държава, където се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Ако в едната от договарящите се държави е възприето печалбите, отнасящи се до място на стопанска дейност, да се определят на базата на

разпределението на общата печалба на предприятието между неговите части, то разпоредбите на ал. 2 не ограничават тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно възприетия начин на разпределение. Все пак възприетият метод на разпределение трябва да бъде такъв, че полученият резултат да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Към мястото на стопанска дейност не се причисляват печалби само поради простата покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на разпоредбите на предходните алинеи печалбите, които се отнасят към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и достатъчна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледан отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

1. Печалби от експлоатацията на кораби и самолети в международния транспорт, извършвана от предприятие на едната договаряща държава, се облагат само в тази договаряща държава.

2. По отношение на експлоатацията на кораби или самолети в международния транспорт от предприятие на една от договарящите държави това предприятие, ако е предприятие на България, ще бъде освободено от данък върху предприятията в Япония, а ако е предприятие на Япония, ще бъде освободено от всеки данък, подобен на данъка върху предприятията в Япония и който може да бъде наложен отсега нататък в България.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и предприятие на другата договаряща държава и в двата случая между двете предприятия в техните търговски и финансови взаимоотношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала за едно от предприятията, но поради тези условия не е възникнала, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена.

2. Когато една от договарящите държави включва в съответствие с разпоредбите на ал. 1 в печалбите на предприятие на тази договаряща държава и съответно облага печалби, които същевременно са включени в печалбите на предприятие от другата договаряща държава и съответно обложени в тази друга договаряща държава, и когато компетентните органи на двете договарящи държави се съгласят след консултации, че цялата част от така включените печалби представлява печалби, които биха били реализирани от предприятието на първата договаряща държава, ако условията, договорени между двете предприятия са такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, тогава другата договаряща държава ще направи съответното уточняване на размера на данъка, начислен там върху печалбите, за които е

постигнато съгласие. При определянето на това уточнение ще се имат предвид и другите разпоредби на тази спогодба.

Член 10

1. Дивиденди, изплатени от юридическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

2. Все пак такива дивиденди обаче могат да се облагат и в договарящата държава, на която юридическото лице, изплащащ дивидентите, е местно лице и съобразно законите на тази договаряща държава, но ако лицето е действително ползващ дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:

а) 10 на сто от общата сума на дивидентите, ако лицето, действително ползващ дивидентите, е юридическо лице, притежаващ най-малко 25 на сто от акциите с право на глас на юридическото лице, изплащащ дивидентите за шестмесечен период непосредствено преди края на счетоводния период, за който се извършва разпределението на печалбите;

б) 15 на сто от общата сума на дивидентите във всички останали случаи.

Разпоредбите на тази алинея не засягат данъчното облагане на юридическото лице по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. (попр. - ДВ, бр. 72 от 1993 г.) Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доход от акции и от други права, които не са взимания за дълг, участие в печалбата, както и доходи от други корпоративни права, които се третират за целите на данъчното облагане по същия начин както доходи от акции съгласно законодателството на договарящата държава, на която юридическото лице, извършващ разпределението, е местно лице.

Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, действително ползващ дивидентите, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице юридическото лице, изплащащ дивидентите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, с оглед на което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

4. Когато юридическо лице, което е местно лице на едната от договарящите държави, получава доходи или печалби от другата договаряща държава, тази друга договаряща държава може да не облага с данък изплатените от юридическото лице дивиденди, освен доколкото тези дивиденди се плащат на местно лице на тази друга договаряща държава или доколкото участието, по отношение на което се плащат дивидентите, е действително свързано с мястото на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга договаряща държава, нито пък да облага неразпределената печалба на дружеството с данък върху неразпределената печалба, дори ако платените дивиденди или неразпределената печалба се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга договаряща държава.

Член 11

1. Лихви, произхождащи от една от договарящите държави и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

2. Все пак тези лихви може да се обложат и в договарящата държава, от която произхождат, и съгласно законите на тази държава, но ако лицето, което получава лихвите, е действителният им ползвател, така установеният данък не може да превишава 10 на сто от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникващи в една от договарящите държави и получавани от правителството на другата договаряща държава, орган на местната власт, централната банка на тази друга договаряща държава или друга финансова институция, която е изцяло собственост на това правителство, или от местно лице на другата договаряща държава по отношение вземания за дълг, гарантирани, застраховани или непряко финансирани от правителството на тази друга договаряща държава, орган на местната власт, централната банка на тази друга договаряща държава или друга финансова институция, която е изцяло собственост на това правителство, ще бъдат освободени от данък в първата договаряща държава.

4. За целите на ал. 3 термините "централна банка" и "финансова институция, която е изцяло собственост на правителството" означават:

а) в случая на Япония:

(I) Японската банка;

(II) Японската износно-вносна банка;

(III) Фонд за икономическо сътрудничество с чужбина;

(IV) Японската агенция за международно сътрудничество, и

(V) такава друга финансова институция, капиталът на която изцяло се владее от правителството на Япония, както би било съгласувано от време навреме между правителствата на двете договарящи държави;

б) в случая на България:

(I) Българска народна банка;

(II) Българска външнотърговска банка, и

(III) такава друга финансова институция, капиталът на която изцяло се владее от правителството на България, както би било съгласувано от време навреме между правителствата на двете договарящи държави.

5. Терминът "лихви", употребен в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, осигурени или не с ипотека и носещи или неносещи право на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доход от държавни облигации и доход от ценни книжа, включително печалби и награди, свързани с такива облигации и ценни книжа.

6. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако действителният ползвател на лихвите, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством мястото на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и задължението, във връзка с което се плаща лихвата, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

7. Лихвите се считат за възникнали в една от договарящите държави, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази договаряща държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база и вземането за дълг, във връзка с което се изплащат лихвите и тези лихви се понасят от това място на стопанска дейност или

определена база, тези лихви се считат за произлизащи от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

8. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и действителния ползвател на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което те се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния ползвател при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплащани на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да бъдат облагани и в договаряща държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази договаряща държава, но ако получателят е действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от общата сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или за правото на използване на всяко авторско право, за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес, или за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в една от договарящите държави, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази договаряща държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, за които е договорен дългът, пораждащ авторските и лицензионните възнаграждения, и които понесат тежестта на авторските и лицензионните възнаграждения, тези лихви се считат за произлизащи от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 4 ще се прилагат също така и за приходи, произтичащи от прехвърлянето на право върху всяко авторско право върху литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми или записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес, освен когато се прилагат разпоредбите на ал. 2 на чл. 13 по отношение на печалбите, получени от тези приходи.

6. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 5 не се прилагат, ако действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения,

посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и действителния ползвател или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид ползването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния ползвател при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

1. Печалби на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 на тази спогодба и намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга договаряща държава.

2. Печалби от прехвърляне на всяко имущество, различно от недвижимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на всяко имущество, различно от недвижимо имущество, принадлежащо на определена база на разположение на местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава за целите на упражняването на независими лични услуги, включително печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

3. Печалби на местно лице на една от договарящите държави от прехвърлянето на кораби и самолети, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, служещо за експлоатацията на такива кораби или самолети, се облагат само в тази договаряща държава.

4. Освен когато се прилагат разпоредбите на ал. 2, печалби на местно лице на една от договарящите държави от отчуждаване на дялове от юридическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава, може да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

5. Печалби на местно лице на една от договарящите държави от отчуждаване на имущество, различно от посоченото в ал. 1 - 4, се облагат само в тази договаряща държава.

Член 14

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат само в тази договаряща държава, освен ако то има редовно на разположение определена база за извършване на своята дейност в другата договаряща държава. Ако то има такава определена база, доходите могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски

дейности, както и самостоятелните дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

1. Съобразно разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на една от договарящите държави за работа по трудов договор, се облагат само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага в другата договаряща държава, такова възнаграждение като придобито в нея може да се облага в тази друга договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, се облага само в първата държава, ако:

а) получателят се намира в другата договаряща държава на периоди или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в посочената календарна година;

б) възнаграждението се изплаща от или за сметка на работодателя, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят има в другата договаряща държава.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 възнаграждение, получено за работа, извършена на борда на кораб или самолет в международния транспорт от предприятие на една от договарящите държави, може да бъде обложено в тази договаряща държава.

Член 16

Директорски или други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на управителен или контролен съвет на юридическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от физическо лице, местно лице на едната договаряща държава в качеството му на изпълнител, като театрален, кино, радио- или телевизионен артист, музикант или в качеството му на спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава. Тези доходи обаче се освобождават от данъци в тази друга договаряща държава, ако дейностите се извършват от физическо лице, местно лице на първата договаряща държава, което изпълнява специална програма за културен обмен, сключена между правителствата на двете договарящи държави.

2. Когато доходи в една от договарящите държави от лични дейности на изпълнителя или спортиста в това им качество се получават не от изпълнителя или спортиста, а от друго лице, което е местно лице на другата договаряща държава, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 се облагат в първата договаряща държава. Тези доходи обаче се освобождават от данъци в тази друга договаряща държава, ако дейностите се извършват от физическо лице, местно лице на първата договаряща държава, което изпълнява специална програма за културен обмен, сключена между правителствата на двете договарящи държави, и възникващи за друго лице, което е местно лице на тази друга договаряща държава.

Член 18

Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсиите и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на една от договарящите държави за извършена в миналото работа по трудов договор, се облагат само в тази договаряща държава.

Член 19

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или орган на местната власт на физическо лице за оказани услуги от държавен характер, се облага само в тази договаряща държава.

б) Такова възнаграждение обаче се облага само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга договаряща държава и физическото лице е местно лице на тази друга договаряща държава, което:

(I) е гражданин на тази държава; или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършването на услугите.

2.а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от една от договарящите държави или орган на местната власт, на физическо лице за услуги, оказани на тази държава или орган на местната власт, се облагат само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази договаряща държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16, 17, с е прилагат по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, оказани във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава или неин орган на местната власт.

Член 20

Плащания, които учащ се, стажант или практикант, който е или е бил местно лице на едната договаряща държава непосредствено преди да посети другата договаряща държава и който се намира в първата държава единствено с цел обучение или стаж, получава за своята издръжка, обучение или стаж, не се облагат в тази договаряща държава, при условие, че такива плащания са от източници извън тази държава. Същото ще се прилага и за възнаграждения, които този студент, стажант или практикант получава от работа, упражнявана в първата договаряща страна за период, непревишаващ пет данъчни години от датата на първото му пристигане, и свързана с получаването на практически опит, свързан с неговото обучение или стаж или подпомагането на неговата издръжка.

Член 21

1. Физическо лице, което посещава една от договарящите държави за период, ненадвишаващ две години, с цел преподаване или извършване на изследване в университет, колеж, училище или друга официално призната образователна институция в тази договаряща държава и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, ще бъде освободено от данък в първата държава за всеки доход, получен от това преподаване или изследване, по отношение на което подлежи на облагане в другата договаряща държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат по отношение на доход от изследване, ако това изследване се предприема предимно за личното благодетелстване на определено лице или лица.

Член 22

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава без оглед на това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази договаряща държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определени в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 елементи от дохода на местно лице на една от договарящите държави, които не са разгледани в преходните разпоредби на тази спогодба и възникващи в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

Член 23

1. В България двойното данъчно облагане се избягва както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в Япония, такива доходи ще се освобождават от данък в България, като се имат предвид разпоредбите на т. "б" и "в" на тази алинея;

б) когато местно лице на България получава доходи, които съобразно разпоредбите на чл. 11 и 12 могат да се обложат в Япония, България допуска, като приспадне от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Япония. Това приспадане обаче не може да надхвърля тази част от данъка, изчислена преди намалението, отговаряща на дохода, облаган в Япония;

в) когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази спогодба доход на местно лице на България е освободен от данък в България, независимо от това при изчисляването на данъка върху останалия доход на това местно лице България може да вземе под внимание необлагаемия доход.

2. Според законите на Япония по отношение на разрешаването на кредит срещу японски данък от данък, платим извън Япония:

а) когато местно лице на Япония получава доходи, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в България, сумата на платимия български данък, платим за този доход, ще бъде разрешена като кредит срещу японския данък, наложен на това местно лице. Сумата на кредита обаче няма да превишава частта на тази част от японския данък, относима към този доход;

б) когато доходът, получен от България, е дивиденди, плащани от юридическо лице, местно лице на България, на юридическо лице, което е местно лице на Япония и което владее не по-малко от 25 на сто от акциите с право на глас или от всички акции, издадени от това юридическо лице, кредитът ще отчита платимия български данък от юридическото лице, изплащащо дивидентите по отношение на неговия доход.

3. За целите на кредита по т. "а" на ал. 2, когато сумата на платения в България данък върху дивидентите или авторските и лицензионните възнаграждения, за които се прилагат разпоредбите на ал. 2 на чл. 10 или 12, според случая е по-малък от 10 на сто от цялата тази сума, ще се счита, че

българският данък, който би следвало да бъде платен, е 10 на сто от общата сума на тези дивиденди или авторски и лицензионни възнаграждения.

4. За целите на кредита по ал. 2 терминът "платимият български данък" ще се счита, че включва сумата на българския данък, който би бил платен според законите на България, ако българският данък не е бил намален или отменен в съответствие със специални стимулиращи мерки, предназначени да насърчат икономическото развитие на България, при условие, че е постигнато съгласие между двете правителства по отношение на обхвата на облагодетелстването, дадено на данькоплатеца с тези мерки.

5. Разпоредбите на ал. 3 и 4 няма да се прилагат по отношение на доход на местно лице на Япония, получен през всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари 2002 г.

Член 24

1. Граждани на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързани с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга договаряща държава при същите обстоятелства. Тази разпоредба независимо от разпоредбите на чл. 1 се отнася и за лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото облагането на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава една от договарящите държави да предоставя на местни лица на другата договаряща държава никакви лични намаления, приспадания и облекчения за целите на данъчното облагане с оглед на гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 8 на чл. 11 или ал. 7 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие се изключват от облагане при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, не се подлагат в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни, отколкото данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

5. Разпоредбите на този член независимо от разпоредбите на чл. 2 се прилагат по отношение на данъци от всякакъв род и вид.

Член 25

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени в националните законодателства на тези държави, да отнесе своя случай пред компетентните органи на договарящата държава, на

която е местно лице, или ако случаят попада под ал. 1 на чл. 24, пред тази договаряща държава, на която е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещ до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган полага усилия, ако възражението изглежда основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение независимо от каквито и да е ограничения от време ще бъде приложено във вътрешното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират помежду си за избягване на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата. Освен това те могат да провеждат взаимни консултации по избягването на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на държавите могат да поддържат пряка връзка с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи на този член.

Член 26

1. Компетентните органи на държавите ще си разменят такава информация, каквато е необходима, за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или за вътрешното законодателство на договарящите държави, отнасящо се за данъците, по отношение на които се прилага спогодбата, дотолкова, доколкото облагането, предвидено в тях, не противоречи на спогодбата, както и за да се избегне отклонението от плащането на тези данъци. Всяка информация, обменена по този начин, се счита за поверителна и се предоставя само на лица или органи, включително съдилища, занимаващи се с определянето или събирането на данъците, обхванати от тази спогодба, или на решаването на жалби в това отношение.

2. В никакъв случай разпоредбите на ал. 1 няма да се тълкуват като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да взема административни мерки, отклоняващи се от законодателството и административната практика на тази или другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да бъде получена съобразно законодателството или по обичайния административен път от тази или другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която ще разкрие каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, разкриването на която би било в противоречие с обществения ред (ордр публик).

Член 27

Нищо от тази спогодба не засяга финансовите привилегии, които ползват дипломатическите представители или консулските служители съобразно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

1. Тази спогодба ще бъде ратифицирана и ратификационните документи ще бъдат разменени колкото може по-скоро в Токио.

2. Спогодбата влиза в сила на тридесетия ден след размяната на ратификационните документи и ще се прилага за двете договарящи държави по отношение на доходи за всички данъчни години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила.

Член 29

Тази спогодба ще продължи да действа за неопределен срок, но всяка договаряща страна може на или преди тридесетия ден на юни на всяка календарна година след изтичането на петгодишния период от датата на влизането ѝ в сила да предаде на другата договаряща държава по дипломатически път писмено съобщение и в такъв случай спогодбата преставя да действа в двете договарящи държави по отношение на всички данъци, събираеми за данъчните години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща тази, в която е връчено съобщението за прекратяването.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Изготвена в София на 7 март 1991 г. в два екземпляра на английски език.

За Република България:
Иван Костов

За Япония:
Такаши Таджима